

NAJWIĘKSZE KONIECPOLSKIE ZAKŁADY

Goście z Ukrainy:

Беца Віталій Васильович

Поэичайло Володимир Анатолійович

Ніцович Мирослава Степанівна

Шумко Анатолій Богданович

Луцак Мирослав Богданович

Lista osób zasłużonych nieżyjących:

Adamczyk Eugeniusz

Bakota Wincenty

Balcerek Józef

Bączyński Roman

Chodurski Mieczysław

Gruszecka Maria

Gruszecka Zuzanna

Kaczmarzki Stanisław

Kaczmarzyk Stefania

Karnaś Jadwiga

Kościański Stanisław

Kościański Władysław

Królicki Alojzy

Ks. Buczak Wojciech

Ks. Galon Bolesław

Lechowski Bronisław

Mączyński Tadeusz

Mendakiewicz Jadwiga

Mirowski Tadeusz

Nowak Zygmunt

Nowakowski Józef

Pietrzyk Jan

Piwowarczyk Aleksander

Piwowarczyk Lidia

Pytlewska Bronisława

Rajca Maria

Rydzek Regina

Samek Antoni

Siedlecki Jan

Smarzyński Józef

Starczewski Józef

Strączyński Stanisław

Tutajewicz Eugeniusz

Walczak Marek

Wiewiórowski Janusz

Wnuk Roman

Wojciechowska Barbara

Wojciechowski Edward

Zyzik Marianna

Konieczpolskie Zakłady Płyt Pilśniowych

Przemysł płyt pilśniowych powstał na świecie w latach trzydziestych XX wieku. Prawie jednocześnie zaczęto je produkować w USA i Skandynawii oraz w Szwecji. Płyta pilśniowa jako materiał budowlany (do budowy domów drewnianych, później zwany barakami) wykorzystujący głównie drzewne surowce wtórne, stał się rewelacją. Zapotrzebowanie tego materiału na rynku budowlanym rosło niezwykle szybko i rosła też jego produkcja. Zniszczenia wojenne wymusiły rozwój przemysłu płytowego z dwóch powodów: po pierwsze zaistniała konieczność przyspieszenia budownictwa mieszkaniowego i przemysłowego; po drugie – znaczne zniszczenie drzewostanu leśnego zmusiło przemysł do wykorzystywania odpadów leśnych, których było w nadmiarze. Do tego nale-

ży dołożyć rosnące zapotrzebowanie przemysłu meblarskiego na surowiec zastępczy, którym była płyta pilśniowa. Po wyzwoleniu Rząd Tymczasowy RP biorąc pod uwagę wnioski ekspertów przemysłu drzewnego o racjonalnej gospodarce drzewem i wykorzystaniem jej odpadów, postanowił między innymi wybudować kilka fabryk płyt pilśniowych oraz wyposażyć je w maszyny i urządzenia produkcji szwedzkiej (największego producenta płyt pilśniowych w Europie). Pierwszy zakład płyt pilśniowych zlokalizowano w Czarnej Wodzie w Borach Tucholskich, budowę drugiego zakładu umiejscowiono na gruntach Państwowego Funduszu Ziemi na tzw. resztówce we wsi Chrzastów obok miasteczka Konieczpol nad Pilicą, a trzeci w Nidzie-Ruciane.

W styczniu 1949 roku Minister Le-

śnictwa i Przemysłu Drzewnego z resztówki byłego folwarku Potockich wydzielili 16,9 ha ziemi pod budowę Konieczpolskich Zakładów Płyt Pilśniowych w Chrzastowie. Budowa Konieczpolskich Zakładów Płyt Pilśniowych trwała trzy lata. W tym okresie wybudowano halę produkcyjną obejmującą dwa ciągi płyt pilśniowych: twarde i porowate o łącznej nominalnej produkcji 18 tys. ton rocznie, magazyny, biurowiec, dwa zbiorniki wody i budynki pomocnicze oraz bocznice kolejową. Maszyny i urządzenia sprowadzono ze Szwecji.

13 lipca 1953 roku wyprodukowano pierwsze płyty pilśniowe o grubości 12,5 mm.

Uroczyste uruchomienie produkcji płyt nastąpiło 22 lipca 1953 roku. Jak napisano w pamiątkowej kronice zakład miał służyć Ojczyźnie oraz mieszkańcom Konieczpola i okolic.

Wybudowanie fabryki w Chrzastowie dało szansę rozwoju miasta i samego województwa. Tereny zalesione w tej części dostarczały surowiec do produkcji płyt. Koszty produkcji miała obniżyć możliwość wybudowania bocznicy, usytuowanej blisko stacji kolejowej w celu dostarczania surowca transportem kolejowym. Mieszkańcy mieli okazję zatrudnić się w zakładzie, co powodowało obniżenie się bezrobocia, mimo że większość mieszkańców była rolnikami, ale to powodowało rozdrobnienie wsi i ubożenie społeczeństwa. Fabryka mogła zatrudnić prawie tysiąc pracowników. W dniu jej uruchomienia pracowało już 423 osób. Dyrektorem zakładu mianowano Zenona Gołaszewskiego, który to stanowisko piastował od 1 kwietnia do 31 października 1953 roku. 1 listopada 1953 roku stanowisko dyrektora naczelnego powierzono

